

Kitab Yoel jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikea - Nomer Dua Puluh Genep

Jeff Pippenger

2026-01-12

Nomor Dua Puluh Genep

Opat generasi dina kitab Yoel ngagambarkeun karuksakan anu lumangsung sacara bertahap kana kebon anggur Allah ti taun 1863 nepi ka hukum Minggu. Angka opat ogé ngalambangkeun opat sipat tina tabiat Kristus. Kerub di Bait Suci miboga opat rupa pameunteu, sarta éta rupa-rupa téh saajar jeung babagian opat lipet Israél baheula nalika maranéhna pasanggrahan ngurilingan Bait Suci. Éta ogé ngawakilan opat Injil.

Sedengkeun rupa beungeut maranéhna, anu opat téh miboga beungeut manusa, jeung beungeut singa, di sisi katuhu; jeung anu opat téh miboga beungeut sapi jalu di sisi kénca; anu opat téh ogé miboga beungeut garuda. Yehezkiel 1:10.

Jeung sato anu kahiji sarupa singa, jeung sato anu kadua sarupa anak sapi, jeung sato anu katilu miboga raray saperti manusa, jeung sato anu kaopat sarupa garuda ngapung. Wahyu 4:7.

Alkitab (Bilangan 2) nerangkeun yén 12 kaom éta (iwal Lewi, anu ngariung kémahna pas ngurilingan Kemah Suci) diatur jadi opat pasanggrahan, masing-masing diwangun ku tilu kaom, ditempatkeun dina opat jurusan poko ngurilingan tempat suci, masing-masing handapeun hiji panji, hartina spanduk atawa tanda pangiring. Tatanan éta ngawangun hiji saajar simbolis, nyaéta yén pasanggrahan di bumi ngagambarkeun singgasana sawarga anu dijaga ku para kerub.

Yuda nyanghareup ka wétan, ka arah panonpoé nu keur medal di lawang tempat suci. Panji Yuda nyaéta singa, sabab éta ngalambangkeun Singa ti kaom Yuda. Dua kaom nu bareng jeung Yuda nyaéta Isaskar jeung Sebulon. Dina tetenjoan Yohanes, mahluk kahiji téh siga singa, sakumaha kerubim dina tetenjoan Yehezkiel miboga beungeut singa. Rubin, lambang manusa, aya di kidul babarengan jeung Simeon jeung Gad. Di kulon aya Epraim, babarengan jeung Binyamin jeung Manasé, nu dilambangkeun ku sapi jalu. Di kalér aya Dan, babarengan jeung Aser jeung Naftali, nu dilambangkeun ku garuda. Patalina kaom-kaom éta jeung opat rupa beungeut di tempat suci sawarga kagambarkeun dina opat Injil.

Mateus téh Singa ti kaom Yuda, Markus téh sapi jalu kurban, Lukas téh manusa, jeung Yohanes téh garuda nu ngapung luhur. Kristus salaku Singa ti kaom Yuda nangtukeun diri-Na salaku Anjeunna anu nyegel jeung muka segel Firman nubuat-Na. Kitab Mateus miboga rujukan langsung kana kacumponan nubuat-nubuat Mesianik (12) leuwih loba tibatan tilu Injil séjénna digabungkeun. Bédana téh kacida jauhna.

Kitab Mateus ngagambarkeun Firman nubuat Allah. Lukas, anu saurang tabib, nampilkeun Injilna tina sudut pandang Kristus salaku Putra Manusa, sabab Lukas nyaéta raray manusa. Markus nampilkeun Injilna ngeunaan Kristus tina sudut pandang kurban pangbakti anu diwakilan ku

Kristus, sabab Markus nyaéta sapi jalu. Yohanes nyaéta manuk garuda anu ngapung luhur, anu nampilkeun hal-hal jero ngeunaan Allah dina panyajianana ngeunaan Injil Kristus.

Penting pikeun ngartos kitab Mateus sakumaha éta diwakilan dina Firman nubuat. Kitab Mateus nyaéta Singa ti kaom Yuda, Gusti tina Firman nubuat-Na, Pangitung Rahasia anu Ajaib, Ahli Basa anu Ajaib, Anjeunna anu ngégél jeung muka segel Firman-Na. Yesus téh Alfa jeung Omega, sarta Anjeunna téh Firman. Kitab kahiji dina Perjanjian Anyar jeung kitab panungtung dina Perjanjian Anyar nyaéta kitab-kitab nubuat. Kalolobaan jalma nyaho ieu kanyataan ngeunaan kitab Wahyu, tapi maranéhna bisa jadi can nyadar yén Mateus nyaéta alfa tina Perjanjian Anyar, ku kituna éta kudu saajar jeung omega tina Perjanjian Anyar. Éta kudu ngawakilan ahir, nyaéta kitab Wahyu.

Ku sabab éta, nalika urang manggihan dina Mateus garis saajar tina garis sajarah perjangjian dina Kajadian anu dipidangkeun dina pasal sabelas nepi ka dua puluh dua, éta taya lian ti hiji bebeneran anu keur dibuka segelna ku Singa tina kaom Mateus. Dua welas pasal sajarah perjangjian anu diwakilan dina Kajadian, Mateus, jeung Wahyu ayeuna keur dibuka segelna, sarta anu keur urang idéntifikasi nyaéta yén pasal dua puluh tilu tina Mateus ngagambarkeun pamisahan antara nu wijaksana jeung nu bodo dina misil kebon anggur. Dalapan panyawad ka umat perjangjian anu tiheula, anu manggihan padanan profétisna dina dalapan jiwa anu ngawakilan saratus opat puluh opat rébu anu naék kana bahtera kasalametan. 23 mangrupikeun gambaran tina pagawéan anu dimimitian di Bait Suci sawarga nalika 2300 poé ngahontal kacindekan na dina 22 Oktober 1844, sarta bakal kajadian deui dina hukum Minggu anu bakal geura datang. Pasal 23 nandaan bebeneran ieu.

Bab dua puluh opat lumangsung nalika Kristus kakara ngaréngsékeun paguneman-Na jeung Israél nu murtad sarta ninggalkeun Bait urang Yahudi pikeun panungtungan kalina. Angka 24 mangrupikeun lambang pindahna Israél baheula kana Israél modéren, nya éta titik pisan dina sajarah nubuat tempat Kristus nangtung nalika Anjeunna nepikeun pesen-Na dina Mateus dua puluh opat. Pesen nubuat dina Mateus 24 mangrupa gambaran Ilahi ngeunaan métodologi line upon line, anu sacara husus nyangking sajarah kaum Millerit, ku kituna ogé sajarah saratus opat puluh opat rébu. Angka 24 diwakilan ku garéja dina Wahyu dua welas, anu nangtung dina bulan nu mantulkeun cahaya panonpoé kabeneran. Dina sirahna aya dua welas béntang anu ngawakilan 24, sabab manéhna ngawakilan sajarah anu ngantunkeun ka kalahiran Kristus nalika 12 kaom Israél baheula bakal jadi dua welas murid Israél modéren. Dina bab dua puluh opat, sajarah Millerit ti taun 1798 nepi ka kuciwa agung diwakilan. Satuluyna sumping Mateus 25.

Angka 25 téh lambang para Lewi, boh anu hadé boh anu goréng, tapi sarua pentingna éta ogé ngagambarkeun pamisahan antara para Lewi anu wijaksana jeung anu jahat. Mateus 25 nétélakeun, dumasar kana tilu saksi, atawa tilu pasemon, prosés pamisahan anu dilambangkeun ku angka dua puluh lima. Tangtu waé, pasemon ngeunaan sapuluh parawan ngagambarkeun sajarah kaum Millerite, sarta ogé sajarah saratus opat puluh opat rébu. Sajarah éta nyaéta sajarah malaikat kahiji; pasemon ngeunaan talénta téh malaikat kadua; jeung pasemon ngeunaan domba-domba jeung embé-embé téh pangadilan malaikat katilu.

Bab dua puluh genep nepi ka dua puluh dalapan nandeskeun sajarah Paska nepi ka amanat Injil sanggeus panyaliban.

Jeung kajadian, nalika Yesus parantos ngarengsekeun sagala pangandika ieu, Anjeunna ngandika ka murid-murid-Na, Maranéh terang yén dua poé deui aya pesta Paska, sarta Putra Manusa bakal diserahkeun pikeun disalib. Mateus 26:1, 2.

Ringkesan rupa-rupa tanda jalan dina pasal 26 nyaéta rarancang pikeun maéhan Yesus dina ayat tilu nepi ka lima. Tuluy Yesus diurapan di Betania dina ayat genep nepi ka tilu welas. Dina ayat opat welas nepi ka genep welas Yudas ngahianat Kristus ku tilu puluh keping pérak. Sanggeus éta datang Paska jeung murid-murid-Na, dina ayat tujuh welas nepi ka dua puluh lima. Dina ayat dua puluh genep nepi ka dua puluh salapan, Yesus netepkeun Perjamuan Gusti, sarta dina ayat tilu puluh, Yesus ngaramalkeun panolakan Petrus. Dina ayat tilu puluh genep nepi ka opat puluh genep Yesus aya di Getsemani. Dina ayat opat puluh tujuh nepi ka lima puluh genep Yesus ditéwak, tuluy dina ayat lima puluh tujuh nepi ka genep puluh dalapan, Yesus aya di payuneun Kayapas jeung Sanhedrin. Ti ayat genep puluh salapan jeung satuluyna panolakan Petrus ka Kristus ditepikeun. Pasal ieu ngandung sapuluh tanda jalan husus anu kudu diulang dina poé-poé panungtungan.

Bab dua puluh tujuh ogé miboga sapuluh tanda jalan anu béda. Isa dipasrahkeun ka Pilatus, tuluy Yudas ngagantung diri, tuluy Isa dibawa ka payuneun Pilatus, tuluy Barabas dipilih, Pilatus masrahkeun Isa pikeun disalib, tuluy Isa dipoyok, tuluy panyaliban, tuluy pupusna Isa, tuluy Isa dikurebkeun, sarta tuluy para pangawal di kubur méré kasaksian.

Bab dua puluh dalapan ngan ngabogaan tilu patok jalan, anu kahiji nyaéta kabangkitan, dituturkeun ku kabohongan Sanhedrin, tuluy amanat agung. Tilu bab kalayan dua puluh tilu patok jalan anu béda tina salib, anu bakal diulang deui dina sajarah saratus opat puluh opat rébu.

Mateus 26 – Sapuluh Titimangsa Panuduh Jalan Urang kudu ngingetkeun sapuluh waymarks utama dina Mateus 26. Ti dinya, urang bisa manggihan hiji hal anu pohara penting. Anu kahiji, sanggeus Kristus ngajarkeun ka para murid sagala perkara ngeunaan akhir jaman sarta masihan parentah-parentah anu kudu dilakukeun ku maranéhna, tuluy Anjeunna nyanggemkeun yén “sanggeus dua poé deui Paska bakal datang, sarta Putra Manusa bakal diserahkeun pikeun disalibkeun” (Mat. 26:2). Ieu waymark anu kahiji. Anu kadua, para imam kapala, ahli-ahli Taurat, jeung para kokolot bangsa téh ngumpul di karaton imam agung, anu dingaranan Kayapas, pikeun ngarancang kumaha maranéhna bisa nyekel Yesus ku tipu daya sarta maéhan Anjeunna. Tapi maranéhna nyebut kieu, “Ulah dina mangsa pésta, bisi timbul kaributan di antara rahayat” (ayat 3–5). Ieu waymark anu kadua. Anu katilu, waktu Yesus aya di Bétania, di imah Simon anu kasakit kusta, datang hiji awéwé ka Anjeunna bari mawa buli alabaster pinuh ku minyak wangi anu kacida mahalna, tuluy dicurahkeun kana sirah-Na nalika Anjeunna keur calik dahar. Nalika para

murid ningali éta, maranéhna ambek, pokna, “Pikeun naon ieu dipiceun-piceun? Sabab ieu minyak wangi téh bisa dijual mahal pisan, tuluy duitna dipaparinkeun ka nu miskin.” Tapi Yesus nyarios ka maranéhna, “Naha maranéh nyusahkeun ieu awéwé? Sabab manehna geus migawé hiji pagawean anu hade ka Kami. ... Sabab ku nyiramkeun minyak wangi ieu kana awak Kami, manehna geus ngalakukeun éta pikeun ngubur Kami” (ayat 6–12). Ieu waymark anu katilu. Anu kaopat, Yudas Iskariot indit ka para imam kapala, tuluy pok, “Naon anu rék dipasihkeun ka kami lamun kuring nyerahkeun Anjeunna ka maranéh?” Maranéhna tuluy netepkeun keur manehna tilu puluh duit pérak. Ti harita, anjeunna neangan kasempetan anu hade pikeun nyerahkeun Anjeunna ka maranéhna (ayat 14–16). Ieu waymark anu kaopat. Anu kalima, “Dina poe kahiji poe roti teu diragian, para murid datang ka Yesus, pokna, ‘Di mana Gusti badé sangkan kami nyadiakeun pikeun Gusti tuang Paska?’” Anjeunna ngawaler ku méré parentah ka maranéhna. “Tuluy para murid ngalakukeun sakumaha anu diparéntahkeun ku Yesus ka maranéhna, sarta maranéhna nyadiakeun Paska” (ayat 17–19). Ieu waymark anu kalima. Anu kagenep, nalika magrib, Anjeunna calik dahar jeung dua welas murid. Nalika maranéhna keur dahar, Anjeunna ngadawuh, “Saéstuna Kami nyebutkeun ka maranéh, yén salah saurang ti maranéh bakal ngahianat ka Kami.” Maranéhna pohara nalangsa sarta unggal-unggalna mimiti nyarita ka Anjeunna, “Gusti, naha abdi?” Anjeunna ngawaler, “Anu nyelapkeun leungeunna babarengan jeung Kami kana mangkok, éta anu bakal ngahianat ka Kami. ... Ari Putra Manusa indit sakumaha anu geus ditulis ngeunaan Anjeunna, tapi cilaka ka jalma anu ku manehna Putra Manusa dihianatkeun! Leuwih hade pikeun eta jalma lamun manéhna teu kungsi dilahirkeun.” Yudas, anu ngahianat ka Anjeunna, ngawaler, “Rabi, naha abdi?” Anjeunna nyarios ka anjeunna, “Maneh geus nyebut kitu” (ayat 20–25). Ieu waymark anu kagenep. Anu katujuh, nalika maranéhna keur dahar, Yesus nyandak roti, ngaberkahanana, megat-megatkeunana, sarta mikeun ka para murid, tuluy ngadawuh, “Candak, tuang; ieu awak Kami.” Anjeunna ogé nyandak cangkir, sarta sanggeus ngahaturkeun nuhun, mikeun ka maranéhna, pok-Na, “Inum ku maranéh sadaya tina ieu; sabab ieu getih Kami, getih perjangjian anyar, anu ditumpahkeun pikeun loba jalma pikeun panghampura dosa. Tapi Kami nyebutkeun ka maranéh, ti ayeuna Kami moal nginum deui tina buah tangkal anggur ieu nepi ka poé waktu Kami nginum anu anyar babarengan jeung maranéh di karajaan Rama Kami” (ayat 26–29). Ieu waymark anu katujuh. Anu kadalapan, sanggeus

maranéhna nganyanyikeun hiji pupujian, maranéhna kaluar ka Gunung Zaitun. Tuluy Yesus nyarios ka maranéhna, “Malam ieu maranéh kabéh bakal kasandung ku sabab Kami; sabab geus ditulis: ‘Kami bakal neunggeul anu ngangon, sarta domba-domba tina pasukan éta bakal paburencay.’ Tapi sanggeus Kami hudang deui, Kami bakal miheulaan maranéh ka Galilea.” Petrus ngawaler ka Anjeunna, “Sanajan kabéh jalma bakal kasandung ku sabab Gusti, sim kuring moal sakali-kali.” Yesus ngadawuh ka anjeunna, “Saéstuna Kami nyebutkeun ka maneh, peuting ieu, saméméh hayam jalu kongkorongok, maneh bakal mungkir ka Kami tilu kali.” Petrus nyarios ka Anjeunna, “Sanaos sim kuring kudu maot babarengan jeung Gusti, sim kuring moal mungkir ka Gusti.” Kitu deui ceuk sakabéh murid (ayat 30–35). Ieu waymark anu kadalapan. Anu kasalapan, Yesus sumping jeung maranéhna ka hiji tempat anu dingaranan Getsémani, tuluy nyarios ka para murid, “Calik maranéh di dieu, ari Kami rék ka ditu heula pikeun neneda.” Anjeunna mawa Petrus jeung dua putra Sebedeus jeung Anjeunna, tuluy mimiti kasedih sarta kacida sungkulna. Mangka Anjeunna nyarios ka maranéhna, “Jiwa Kami kacida nalangsana nepi ka ampir maot; tetep cicing di dieu, sarta jagjag bareng jeung Kami.” Anjeunna maju saeutik, sujud nyanghareup ka taneuh, sarta neneda, pok-Na, “Rama Kami, lamun mungkin, mugi ieu cangkir nyingkah ti Kami; nanging lain sakumaha kahayang Kami, tapi sakumaha kahayang Gusti.” Anjeunna datang ka para murid, manggihan maranéhna keur saré, tuluy nyarios ka Petrus, “Naha maranéh teu sanggup jagjag bareng jeung Kami sajam waé? Jagjag sarta neneda, supaya maranéh ulah asup kana cocoba; memang roh téh daék, tapi daging lemah.” Deui pikeun kadua kalina Anjeunna indit sarta neneda, pok-Na, “Rama Kami, lamun ieu cangkir moal bisa nyingkah ti Kami, iwal lamun Kami nginum éta, mugi pangersa Gusti kalakon.” Nalika Anjeunna datang deui, Anjeunna manggihan maranéhna keur saré deui, sabab panon maranéhna beurat. Anjeunna ninggalkeun maranéhna, indit deui, sarta neneda pikeun katilu kalina, nyebutkeun kecap-kecap anu sarua. Sanggeus éta Anjeunna datang ka para murid sarta nyarios ka maranéhna, “Maranéh masih kénéh saré jeung reureuh? Tingali, waktuna geus deukeut, sarta Putra Manusa diserahkan kana leungeun jalma-jalma dosa. Hudang, hayu urang indit; tingali, anu ngahianat ka Kami geus deukeut” (ayat 36–46). Ieu waymark anu kasalapan. Anu kasapuluh, nalika Anjeunna keur kénéh nyarita, tingali, Yudas, salah saurang ti dua welas, datang, jeung babarengan jeung anjeunna aya jalma réa mawa pedang jeung pentung, ti para imam kapala jeung kokolot

bangsa. Ari anu ngahianat ka Anjeunna geus méré tanda ka maranéhna, pokna, “Anu ku kami dicium, éta Anjeunna; tangkep Anjeunna.” Geuwat anjeunna nyampeurkeun Yesus, tuluy nyarios, “Salam, Rabi,” sarta nyium Anjeunna. Yesus ngadawuh ka anjeunna, “Sobat, pikeun naon maneh datang?” Tuluy maranéhna daratang, nyekel Yesus, sarta nangkep Anjeunna. Jeung, tingali, salah saurang ti jalma-jalma anu bareng jeung Yesus ngacungkeun leungeunna, ngahulengkeun pedangna, sarta neunggeul hamba imam agung nepi ka ceulina pegat. Tuluy Yesus nyarios ka anjeunna, “Asupkeun deui pedang maneh kana tempatna; sabab sakabéh jalma anu ngagunakeun pedang bakal binasa ku pedang. Naha maneh nyangka yén Kami ayeuna teu bisa nyuhunkeun ka Rama Kami, sarta Anjeunna bakal geuwat maparin ka Kami leuwih ti dua welas légiun malaikat? Tapi kumaha Kitab Suci bakal kalakon, yén kudu kajadian kieu?” Dina waktu éta Yesus nyarios ka jalma réa, “Naha maranéh kaluar pikeun nangkep Kami saperti ka saurang begal, mawa pedang jeung pentung? Saban poé Kami calik jeung ngajar di Bait Allah, tapi maranéh teu nangkep Kami. Tapi sakabéh ieu geus kajadian, supaya tulisan para nabi bisa kalakon.” Tuluy sakabéh murid ninggalkeun Anjeunna sarta maruragan kabur (ayat 47–56). Ieu waymark anu kasapuluh.

1. Rencana para imam kepala dan para kokolot pikeun maehan Isa (ayat 3–5)
2. Ngawurahan di Bétania ku awéwé nu mawa kotak alabaster (ay. 6–13)
3. Yudas satuju pikeun ngahianat Yesus ku 30 kaping pérak (ay. 14–16)
4. Persiapan jeung daharna Paska babarengan jeung para murid (ay. 17–25)
5. Pangadegna Dahar Gusti (ayat 26–29)
6. Ramalan panolakan Petrus (ayat 30–35)
7. Kasangsaraan di Getsemani (ay. 36–46)
8. Panghianatan jeung panangkepan Yesus (ay. 47–56)
9. Yesus diadili di hadapan Kayafas jeung Sanhedrin (ay. 57–68)
10. Panolakan Petrus anu tilu kali (ayat 69–75)

Mateus 27 – Sapuluh Tanda Jalan

1. Yesus diserenkeun ka Pilatus (ayat 1–2)
2. Kasaluyuan jeung bunuh diri Yudas (ay. 3–10)
3. Yesus di payuneun Pilatus — pangadilan Romawi anu resmi (ayat 11–14)
4. Pilihan Barabas tibatan Yesus (ayat 15–26)
5. Pilatus masrahkeun Yesus pikeun disalibkeun (kaasup dina ngabébaskeun Barabas)

6. Pajirih jeung pamecut ku para soldadu (ayat 27–31)
7. Panyaliban dina salib (ay. 32–44)
8. Pupusna Yesus (ay. 45–50)
9. Tanda-tanda gaib sareng panguburan ku Yusup ti Arimatea (ay. 51–61)
10. Pangajagan ku para pangawal di kuburan (ay. 62–66)

Mateus 28 – Tilu Titinggal Jalan

1. Kabangkitan jeung kubur anu kosong (ayat 1–10)
2. Kabohongan para imam kapala jeung kokolot ka para soldadu (ayat 11–15)
3. Parentah Agung (ay. 16–20)

Sakumaha pangalaman Kristus ti pangurapan di Betania nepi ka Amanat Agung nandaan panutupan palayanan-Na di bumi jeung mimiti Injil ka sagala bangsa, kitu deui patokan-patokan anu sarua ieu diulang dina pangalaman umat sésa Allah nalika maranéhna ngadeukeutan panutupan mangsa kasempetan rahmat jeung kameunangan ahir maranéhna.

Bab dua puluh genep nepi ka dua puluh dalapan ngagambarkeun sajarah Paska anu disusun dumasar kana 23 tanda jalan anu diulang dina sajarah anu ngantarkeun ka jeung nuturkeun sanggeus hukum Minggu.

“Kadatangan Kristus minangka Imam Agung urang ka Tempat Nu Pangsuci Pisan, pikeun nyucikeun tempat suci, anu ditembongkeun dina Daniel 8:14; kadatangan Putra manusa ka Nu Sepuh Poe, sakumaha dipedar dina Daniel 7:13; sarta kadatangan Gusti ka Bait-Na, anu geus diramalkeun ku Malakhi, mangrupikeun pedaran ngeunaan kajadian anu sarua; jeung ieu ogé dilambangkeun ku kadatangan panganten lalaki ka pesta nikah, anu dipedar ku Kristus dina misil sapuluh parawan, dina Mateus 25.” *The Great Controversy*, 427.

Ahirna 2300 poé dina 22 Oktober 1844 kapapay deui dina hukum Minggu. Dua puluh tilu tanda-jalan anu aya dina tilu pasal panungtungan Injil Mateus nangtukeun getih anu mulya anu dipaké pikeun ngahijikeun Kaketuhanan jeung kamanusaan.

“Pangantaraan Kristus pikeun kapentingan manusa di tempat suci di luhur téh sarua pentingna dina rarancang kasalametan jeung pupusna-Na dina salib. Ku pupusna-Na Anjeunna ngamimitian éta karya anu sanggeus kabangkitan-Na Anjeunna naék ka sawarga pikeun nyampurnakeunana. Urang kudu ku iman asup ka jeroeun tabir, ‘ka tempat anu ku Nu Miheulaan parantos diasupan pikeun urang.’ Ibrani 6:20. Di dinya cahaya tina salib Kalvari dipantulkeun. Di dinya urang tiasa meunang pamahaman anu leuwih écés ngeunaan rahasia-rahasia panebusan. Kasalametan manusa diwujudkeun ku ongkos anu taya bandingna pikeun sawarga; kurban anu dipasrahkeun saimbang jeung tuntutan anu panglegana tina hukum Allah anu geus dilanggar. Yesus parantos muka jalan ka tahta Rama, sarta ku jalan pangantaraan-Na kahayang anu tulus ti sakumna jalma anu datang ka Anjeunna dina iman tiasa dipasrahkeun ka payuneun Allah.” *The Great Controversy*, 489.

Pupuh 23 tina Mateus nekenkeun hukuman kana kapanditaan palsu. Pupuh 26 nepi ka 28 mangrupa oméga pikeun pupuh 23. Kaum Léwi palsu, nyaéta pangbarontakna para kokolot anu beuki ngaronjat salila opat turunan, ngahasilkeun tanda-tanda jalan dina tilu pupuh pamungkas.

Bab dua puluh opat ngaidéntifikasi metodologi “line upon line” minangka metodologi Kristus, nalika Anjeunna ngagunakeun karuksakan Yerusalem pikeun ngajelaskeun hal-hal anu aya, hal-hal anu geus kajadian, jeung hal-hal anu bakal kajadian.

Runtagna Yerusalem dina taun 70 M kajadian dina poe anu sarua dina taunna jeung waktu Yerusalem munggaran diruksak ku Nebukadnesar. Karuksakan Yerusalem ku Nebukadnesar téh mangrupa sajarah baheula, jeung sajarah Kristus, nalika Titus ngarebut Yerusalem, ngalambangkeun ahir dunya. Mateus 24 ngangkat métodologi “garis kana garis,” ku kituna ngaidéntifikasi “métodologi” minangka hiji unsur tina kasaksian nubuat.

Dina pasal 24 Kristus ngaidentifikasi perluna ngartos “kahinaan anu nyababkeun karuksakan” anu diucapkeun ku nabi Daniel, nyaéta pamahaman anu jadi dasar pisan pikeun William Miller, sarta lambang anu netepkeun eta tetenjoan dina Daniel. Ieu ogé ngagambarkeun pambarontakan Adventisme, sabab maranéhna nolak pamahaman Millerite ngeunaan “anu sapopoe” dina kitab Daniel, sarta ku kituna milu kana kasasaran anu kuat dina 2 Tesalonika pasal dua. Pasal éta langsung patalina jeung Lukas 21, ku kituna ngaidentifikasi 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, anu mangrupikeun tipe tina 9/11 nepi ka hukum Minggu. Ieu ogé patalina jeung “mangsa bangsa-bangsa kapir” dina Lukas 21:24, anu mangrupikeun konci utama dina muka “tujuh mangsa” Musa, bari ogé saluyu jeung pangukuran Bait Allah dina Wahyu pasal sabelas.

Dimimitian ku pasal dua puluh tilu, diteruskeun ku 24 jeung 25, tuluy dipungkas ku pasal 26 nepi ka 27, tilu pasal anu ngabogaan dua puluh tilu waymark anu mangrupa omega kana alpha tina pasal dua puluh tilu. Pasal dua puluh genep ditambah kana dua puluh tujuh jeung dua puluh dalapan sarua jeung “81,” anu mangrupikeun lambang kapanditaan. Dumasar kana tilu saksi (Kajadian, Mateus, jeung Wahyu), pasal 11 nepi ka 22 téh hiji garis. Pasal 23 nepi ka 28 mangrupikeun hiji garis bebeneran anu dimimitian ku 23 sarta ditungtungan ku 23.

Bab hiji nepi ka sapuluh mangrupa anu kahiji tina tilu galur nubuat dina kitab Mateus. Sapuluh bab, dituturkeun ku dua welas bab, tuluy ku genep bab. Ilham ngabejaan ka urang yén sakabéh kitab dina Alkitab papanggih jeung mungkas dina Wahyu, ku sabab éta sakabéh kitab dina Alkitab ogé papanggih jeung mungkas dina Mateus. Mateus, minangka rupa singa tina kaom Yuda, nandakeun dua welas nubuat Mesianik anu béda-béda, sarta dua welas petikan éta ngahasilkeun tanda-tanda jalan tina sajarah kaum Millerit jeung saratus opat puluh opat rebu. Sakumaha kitab Wahyu dimimitian ku panyingkepan Yesus Kristus, Mateus bab hiji nampilkeun hiji panyingkepan ngeunaan Yesus Kristus anu nyambung jeung hirup sarta kasaksian Musa, jeung sajarah Antikristus bari nandakeun tilu unsur garéja anu unggul sakumaha digambarkeun ku nabi, imam, jeung raja.

Mateus ngamimitian ku wahyu ngeunaan Yesus Kristus dina kontéks perjangjian Allah jeung hiji umat pilihan. Ti Ibrahim nepi ka Daud aya 14 turunan, ti Daud nepi ka pangbuangan ka Babul aya opat welas turunan, jeung ti Babul nepi ka Kristus aya deui opat welas turunan. Silsilah Kristus

dina Mateus saluyu jeung Musa, sabab Musa téh alfa tina Kristus, nyaéta omega. Kahirupan Musa anu saratus dua puluh taun saluyu jeung saratus dua puluh taun mangsa pangujian dina sajarah Nuh. Ku sabab kitu, perjangjian Nuh patali jeung perjangjian hiji umat pilihan. Saratus dua puluh taun Musa ngagambarkeun tilu mangsa masing-masing opat puluh taun, anu ditungtungan ku Musa maéhan urang Mesir dina ahir opat puluh taun, jeung anak cikal, Firaun, sarta balad tentarana dipaéhan dina ahir mangsa opat puluh taun anu kadua. Mangsa opat puluh taun anu kadua dipungkas ku hiji pemberontakan di Kades, jeung mangsa opat puluh taun anu katilu dipungkas ku pemberontakan anu kadua di Kades. Sakabéh tilu garis nubuat tina alfa mungkas di Kades, jeung tilu garis nubuat dina silsilah Mateus mungkas di Daud, pangbuangan ka Babul, jeung Utusan perjangjian.

Nalika alfa-na Musa dijarkeun jeung omega-na Kristus, aya genep saksi ngeunaan Kades, nyaéta 1863 jeung hukum Minggu. Silsilah Mateus nempatkeun raja Daud di Kades, nyaéta tempat Adventisme murtad dibawa ka Babul, nalika Kristus netepkeun perjangjian jeung saratus opat puluh opat rébu. Ku nempatkeun Daud dina hukum Minggu, hiji saksi kadua ngeunaan Daud diteguhkeun, kalayan Daud jadi salah sahiji tina tilu wakil manusa anu mimiti ngalayanan nalika maranéhna yuswa tilu puluh taun. Kristus, Daud, Yusuf, jeung Yehezkiel sadayana ngamimitian pagaweanana dina yuswa tilu puluh taun. Babarengan, opat anu yuswa tilu puluh taun anu mimiti ngalayanan ngagambarkeun ngahijina Keilahian jeung kamanusaan, nalika gereja militan dirobah jadi gereja nu meunang kameunangan. Eta gereja diwangun ku saurang nabi, saurang imam, jeung saurang raja. Parobahan éta ditandaan dina hukum Minggu, anu ogé Kades, ku kituna Daud dina silsilah Mateus dijarkeun jeung Daud anu yuswa tilu puluh taun.

Tilupuluh taun persiapan téh saluyu jeung opat ratus tilu puluh taun perjangjian Abraham, kitu deui jeung yuswa saurang imam jeung 1290 taun dina Daniel 12:11. Dina tulisan salajengna urang baris mertimbangkeun masing-masing tina dua belas nubuat Mesianik éta dina kitab Mateus. Mimiti urang keur ngidentifikasi tilu garis nubuat dina Mateus; pasal hiji nepi ka sapuluh, tuluy pasal sabelas nepi ka dua puluh dua, sarta satuluyna dua puluh tilu nepi ka dua puluh dalapan.

“Salila sawatara waktu sanggeus kuciwa dina taun 1844, abdi mémang nyekel pamadegan, sarua jeung golongan Advent, yén panto rahmat harita geus katutup salamina pikeun dunya. Pamadegan ieu dicokot saméméh tetenjoan kahiji dipasihkeun ka abdi. Cahaya anu dipasihkeun ku Allah ka abdi anu ngabenerkeun kasalahan kami, sarta ngamungkinkeun kami ningali posisi anu sajati.

“Kuring masih percaya kana tiori panto nu katutup, tapi lain dina harti saperti nalika mimitina urang ngagunakeun éta istilah, atawa saperti éta dipaké ku para lawan kuring.”

“Aya panto nu katutup dina jaman Nuh. Dina mangsa éta aya ditarikna Roh Allah tina golongan manusa anu pinuh ku dosa, anu binasa ku cai Bah. Allah sorangan anu maparin amanat ngeunaan panto katutup ka Nuh: ‘Roh Kami moal salawasna tarung jeung manusa, sabab manéhna oge daging: sanajan kitu poé-poéna bakal saratus dua puluh taun’ (Kajadian 6:3).”

“Aya hiji panto anu ditutup dina jaman Ibrahim. Rahmat eureun ngabela ka pangeusi Sodom, sarta sakabéhna kajaba Lot, pamajikanana, jeung dua anak awéna, ditumpes ku seuneu anu diturunkeun ti sawarga.

“Aya panto anu katutup dina jaman Kristus. Putra Allah nandeskeun ka urang Yahudi anu teu percaya dina éta angkatan, ‘Imah maranéh geus diantep ka maranéh jadi suwung’ (Mateus 23:38).”

“Ngalingkupan aliran waktu nepi ka poé-poé panungtungan, kakawasaan anu teu aya watesna éta kénéh ngumumkeun ngaliwatan Yohanes: ‘Kieu saur Anjeunna anu suci, anu sajati, anu nyepeng konci Daud, anu muka sarta teu aya saurang ogé anu bisa nutup; sarta nutup sarta teu aya saurang ogé anu bisa muka’ (Wahyu 3:7).”

“Kuring dipintonkeun dina titingalian, sarta kuring masih kénéh percaya, yén aya hiji panto nu katutup dina taun 1844. Sadaya jalma anu ningali cahaya tina amanat malaikat kahiji jeung kadua, tuluy nampik kana éta cahaya, ditinggalkeun dina poék. Jeung maranéhna anu narima éta, sarta nampi Roh Suci anu nyarengan kana pangwawaran éta amanat ti sawarga, tuluy sanggeusna mungkir kana imanna sarta nyatakeun pangalamanana sabagé hiji kasasab, ku kituna maranéhna nampik Roh Allah, sarta éta Roh henteu deui ngolo ka maranéhna.

“Jalma-jalma anu henteu ningali kana cahaya, henteu nanggung kasalahan ku sabab nolak éta. Ngan ka golongan anu geus ngahina cahaya ti sawarga baé Roh Allah teu bisa ngahontal. Jeung golongan ieu ngawengku, sakumaha geus ku sim kuring ditepikeun, boh maranéhna anu nampik narima éta amanat waktu éta ditepikeun ka maranéhna, boh deui maranéhna anu, sanggeus narima éta, tuluy mungkir tina imanna. Maranéhna bisa waé boga rupa kasalahan, sarta ngaku minangka pamilon-pamilon Kristus; tapi ku lantaran henteu boga patalina anu hirup jeung Allah, maranéhna bakal katangkep ku pangbeubeulahan Iblis. Dua golongan ieu dipintonkeun dina éta titingalian—maranéhna anu nganyatakeun yén cahaya anu kungsi ku maranéhna dituturkeun téh hiji pangbeubeulahan, jeung jalma-jalma jahat di dunya anu, sanggeus nampik cahaya, geus ditampik ku Allah. Teu aya rujukan anu ditujukeun ka maranéhna anu can ningali cahaya, ku sabab kitu maranéhna henteu salah ku lantaran nampik éta.” Selected Messages, buku 1, 62, 63.

“Nyaéta jalma-jalma anu ku iman nuturkeun Yesus dina pagawean panebusan anu agung anu narima mangpaat pangantaraan-Na pikeun kapentingan maranéhna, ari jalma-jalma anu nampik cahaya anu nganyatakeun pagawean palayanan ieu mah henteu meunang mangpaatna. Urang Yahudi anu nampik cahaya anu dipaparinkeun dina kadatangan Kristus anu kahiji, sarta nolak percaya ka Anjeunna salaku Jurusalamat dunya, henteu bisa nampa panghampura ku jalan Anjeunna. Nalika Yesus dina mangsa naék ka sawarga asup ku getih-Na sorangan kana Bait Suci sawarga pikeun maparin berkah pangantaraan-Na ka murid-murid-Na, urang Yahudi ditinggalkeun dina poék anu sampurna pikeun neruskeun kurban-kurban jeung persembahan-persembahan maranéhna anu euweuh gunana. Palayanan lambang-lambang jeung kalangkang-kalangkang éta geus eureun. Panto anu tadina ku jalan éta manusa manggihan aksés ka Allah, geus henteu kabuka deui. Urang Yahudi geus nolak neangan Anjeunna dina hiji-hijina jalan anu ku waktu harita Anjeunna bisa kapanggih, nyaéta ngaliwatan palayanan di Bait Suci sawarga. Ku sabab kitu maranéhna henteu manggihan

pakumpulan jeung Allah. Pikeun maranéhna panto éta geus katutup. Maranéhna henteu boga pangaweruh ngeunaan Kristus salaku kurban anu sajati jeung hiji-hijina Pangantara di payuneun Allah; ku kituna maranéhna henteu bisa narima mangpaat pangantaraan-Na.”

Kaayaan urang Yahudi anu teu percaya ngagambarkeun kaayaan jalma-jalma anu cuek jeung teu percaya di antara jalma-jalma anu ngaku Kristen, anu kalawan dihaja teu nyaho kana padamelan Imam Agung urang anu pinuh ku welas asih. Dina palayanan lambang, nalika imam agung asup ka Tempat Nu Pangsuci-pangsucina, sakumna Israil dititah ngumpul di sakurilingeun tempat suci sarta ku cara anu pangsolémna ngarendahkeun jiwana di payuneun Allah, supaya maranéhna narima panghampura dosa-dosana sarta ulah dipupus tina jamaah. Ku sabab kitu, dina Poe Panebusan anu antitipikal ieu, leuwih penting deui supaya urang ngartos kana padamelan Imam Agung urang sarta nyaho kawajiban naon anu dipiharep ti urang.

“Jalma-jalma moal bisa kalawan teu meunang hukuman nampik kana pangéling anu ku Allah dina karunia-Na dikirimkeun ka maranéhna. Hiji amanat geus dikirim ti sawarga ka dunya dina jaman Nuh, sarta kasalametan maranéhna gumantung kana kumaha cara maranéhna nampa éta amanat. Ku sabab maranéhna nampik éta pangéling, Roh Allah ditarik deui ti bangsa nu pinuh ku dosa éta, sarta maranéhna binasa ku cai Banjir Gedé. Dina mangsa Ibrahim, karunia geus eureun ngabela pangeusi Sodom anu kaliru, sarta salian ti Lut jeung pamajikanana katut dua anak awéwéna, sakabéh maranéhna dihakan ku seuneu anu diturunkeun ti sawarga. Kitu deui dina jaman Kristus. Putra Allah ngadawuh ka urang Yahudi anu teu percaya dina éta turunan: ‘Imah maranéh bakal ditinggalkeun keur maranéh jadi suwung.’ Mateus 23:38. Bari nenjo ka poé-poé panungtungan, Kawasa Nu Taya Wates anu sarua ngadawuh, ngeunaan jalma-jalma anu ‘teu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranéhna bisa disalametkeun’: ‘Ku sabab éta Allah bakal ngirim ka maranéhna kasasab anu kacida kuatna, nepi ka maranéhna percaya kana kabohongan: supaya sakabéhna dihukum anu henteu percaya kana bebeneran, tapi resep kana kajahatan.’ 2 Tesalonika 2:10–12. Nalika maranéhna nampik kana pangajaran firman-Na, Allah narik Roh-Na sarta ngantep maranéhna kana tipu daya anu ku maranéhna dipikanyaah.” The Great Controversy, 430, 431.